

1307A .

Lambsprinck.

Petit traité de la Pierre Philosophale.

De Lapide Philosophico, version latine.

Hermannum à Sande. Francofurti.

1677 .

Avertissement au lecteur.

Le format de ce document est une photocopie texte, c'est à dire est exactement conforme à l'original, au caractère près. Ainsi la pagination, le nombre de lignes par page et le nombre de caractères par ligne est respecté, permettant ainsi une recherche facile des références citées par d'autres auteurs.

Les éventuelles erreurs d'orthographe, de numéro de page, etc... du document sont en principe identiques à l'original. Cependant malgré le soin apporté à la mise en texte de cet ouvrage, il peut subsister des différences par rapport au texte original. En effet la procédure de création de ce fichier texte, à partir du livre original, nécessite un grand nombre d'opérations délicates, laissant place à d'éventuelles erreurs.

En cas de doute, prenez le soin de vérifier sur le texte original du livre papier.

(C) Copyright 2026 by Jean Pierre Donabin. Site : livres-d-hermes.fr

LAMBSPRINCK
NOBILIS GERMANI PHILOSOPHI
ANTIQUI LIBELLVS
De
LAPIDE PHILOSOPHICO,
*E Germanico versu Latinè redditus, per Nicolaum
Barnaudum Delphinatem Medicum, hujus
scientia studiosissimum.*

FRANCOFURTI,
Apud HERMANNUM à SANDE.

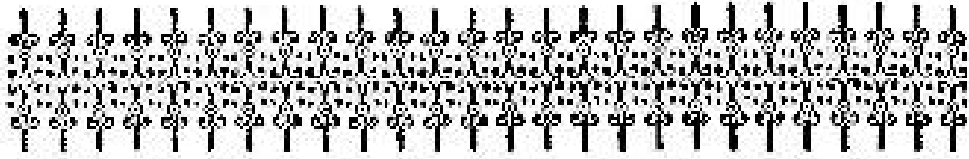
M DC LXXVII.

LAMBSPRINCK
NOBILIS GERMANI PHILOSOPHI
ANTIQUI LIBELLVS
De
LAPIDE PHILOSOPHICO,
*E Germanico versu Latinè redditus, per Nicolaum
Barnaudum Delphinatē Medicum, hujus
scientiæ studiosissimum.*

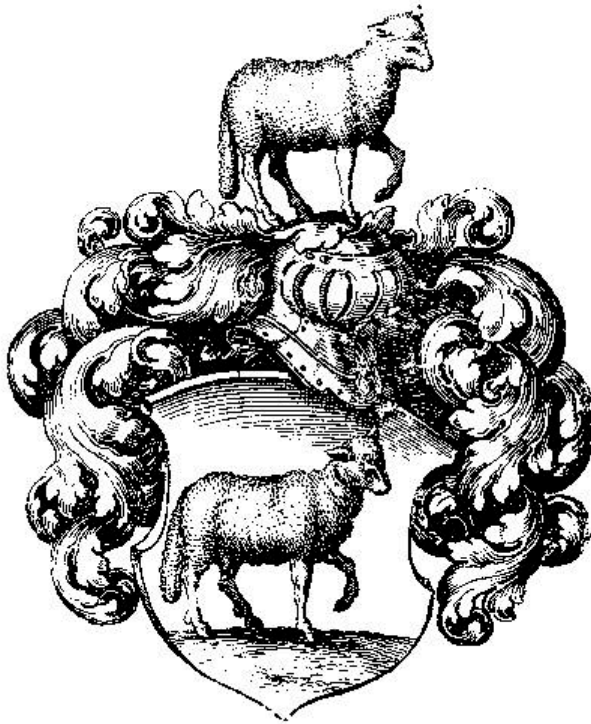
FRANCOFURTI,
Apud HERMANNUM à SANDE.

MDC LXXVII.

PRAEFATIO.

L Amsprinck vocor, natus ex nobili familia,
Et hoc stemma gero cum laude & jure,

Philosophiam legi, & bene intellexi.
Eruditione Praeceptorum fundamentum attigi,

Uu 2

Quod

Quod mihi Deus ex gratia sua largitus est
Dans mihi spiritum cum intellectu.
Ideo sum factus auctor hujus libri
Et deduxi in hunc observabilem ordinem
Ut intelligant pauperes & divites
Certe in terris non reperitur ipsi similis,
In quo mei (Deo fit laus) non sum oblitus.
Affectus enim sum verú fundamentum & veritatem
Igitur hunc librum in silentio servate,
Et non poeniteat hunc saepius legere.
Sic veritatem discetis, & accipietis,
Et hoc donum Dei magnum in bonum vertetis,
O Deus pater, qui es in omnibus initium & finis,
Rogamus te propter D. nostrum Christum Jesum,
Ut illumines sensus rationis & cogitationes nostras,
Ut te laudemus, celebremus sine intermissione,
Et hunc librum secundú voluntaté tuam absolvamus:
Simulque omnia in bonum velis dirigere,
Nosque conservare in tua immensa misericordia.
Hoc faxit sancta tua majestas pro sua immensa cle-
mentia.
Auxilio divino enumerabo vobis hanc artem,
Nihilque in veritate tecta vos celabo.
Postquam me recte & bene intellexeritis
Tandem erroris vestri liberi eritis.
Nam nihil plus est, quam unum
In quo omnia latent.

Ideó

Ideo animum ne deijcite.

Coquere enim, tempus & patientia vobis sunt necessaria,

Si vultis nobilissimis fructibus uti,

Non poeniteat vos temporis & laboris,

Nam semina & metalla vobis semper modice coquenda sunt

De die in diem & aliquot septimanas,

Tunc in hac unica vilite

Totum opus Philosophiae invenietis & perficietis.

Quod quidem omnibus hominibus adeo impossibile videtur,

Cum sit adeo facilis & vilis labor.

Quod si aliis monstrarem, & in lucem proferrem,

Irrideremur à viris, foeminis & pueris.

Ideo estote modesti & secreti,

Tunc eritis in pace & sine cura,

Nempe erga Deum & proximum

Qui dat artem, & vult eam celati,

Nunc Praefationem omitemus,

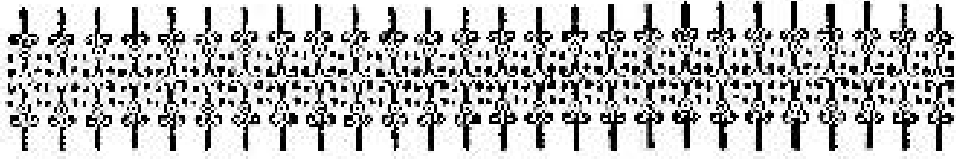
Et veram describere incipiemus,

Et thythmis, figuris vere & plane,

Sine nugis; sine mendaciis in lucem dabimus

Gratias agendo Creatori omnis creaturae.

Et jam sequitur Prima figura.

*P Hilosophi in genere dicunt,
Duos pisces in nostro mari esse,
Sine omni carne & ossibus.
Hi in propria aqua coquantur.
Tunc immensum ex his mare fiet,
Quod nullus homo eloqui poterit,
Hoc est Philosophorum decretum:
Duo pisces sunt tantum unum, hoc verum,
Tamen sunt duo & nihilominus unum
Corpus, Spiritus & Anima.
Nunc certè vobis sic dico,
Coquite simul haec tria,
Vt sit maximum mare.
Postea vobis significabitur
Quando magnum incrementum habueritis.
Ideo coquite sulphur cum sulphure benè,
Nec multa verba ea de refacite
Tace & reconde haec tuo magno commodo,
Ita eris liber ab omni pauperie.
Os tuum adeo compesce.
Sic tuus labor nulli innotescet.*

Animad-

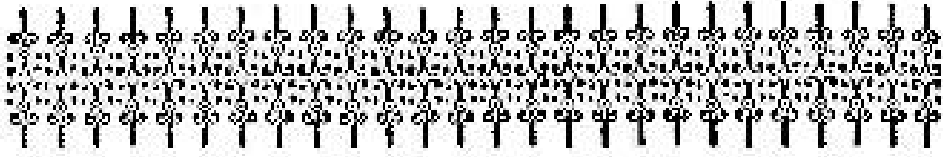
Animadvertite & recte intelligite
Pisces duos in nostro mari natate.

PRIMA FIGURA.

Mare est Corpus, duo Pisces sunt?
Spiritus & Anima.

Philo-

*P Hilosophus in praesenti ait
Feram esse in Sylva,
Nigredine prorsus obductam,
Cui si quis caput amputabit,
Tunc penitus nigredinem amittet,
Et candidissimum colorem eliget.
Cupitis hujus verum intellectum,
Nigredo nominatur caput corui.
Quam primum haec evanuerit,
Mox apparet albus color.
Hoc tum demum vocatur, capite spoliatum
Cum nigra nebula perierit, credite mihi,
Hoc igitur dono Philosophi
Ex animo gaudent,
Celant summa cum diligentia,
Vt nullus stultus haec sciat.
Tamen Filiis suis bono animo
Nonnihil scribendo retegunt,
Nempe quibus à Deo datum.
Hi, hac ratione hoc potiuntur dono
Ideo nulli hac de re dicendum,
Siquidem Deus haec celari vult.*

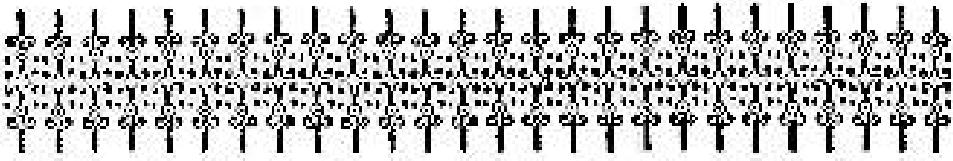
Hic

Hic celeriter animadvertite
Nigram feram in sylva.

SECUNDA FIGURA.

PUTREFACTIO.

*P Hilosophi dicunt strenuè,
Duo animalia esse in hac sylva;
Vnum laudabile, formosum & alacre:
Magnus & robustus cervus.
Aliud unicornu, monstrat Philosophus,
Haec duo in sylva latent omnino,
Sed beatus vir dicetur;
Qui hac irretiet & capiet,
Magistri nobis claris verbis
Significant hic, & in omnibus locis
Haec duo animalia in sylvis vagari.
(Tamen sylvam rem unam intellige)
Quod si ad fundamentum respiciamus,
Tunc syva corporis nomen accipiet.
Tum etiam certè & rectè invenietur,
Vnicornu esse Spiritum omni hora;
Cervus verò nullum aliud nomen cupit
Quam Anima: Quod nomen ipsi nemo subripiet,
Nunc etiam justum est, ut magister vocetur,
Qui ea arte ducet & frenet
In sylvam ducere & deducere
Vt simul coacta maneant
Huic rectè à nobis adjudicabitur
Illum assecutum esse auream carnem
Et ut triumphet ubique.
Imo ipsi magno Augusto imperitet.*

Deinceps sine cura scitote
In sylva cervum & unicornu latere,

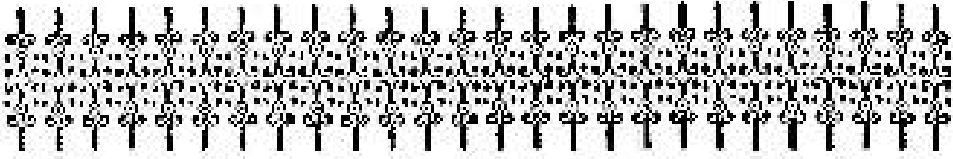
TERTIA FIGVRA.

In Corpore est Anima & Spiritus.

Xx 2

Fideli-

*F Ideliter nos Philosophi docent
Duos leones ambulare robustos
Nempe masculum, & foeminam, in valle tenebrosa & horrida
Latereque & artis esse, ut capi possint
Horrida, crudeli facie & imagine
Celeres, effrenes & prorsus feroces,
Quos, qui sapientia & astutia
Irretire, frenare & asservare noverit,
In eandemque sylvam cogere poterit,
Huic merito & jure asscribetur
Eum adeptum esse coronam & gloriam longe prae aliis,
Imò & laudem praeripuisse sapientibus hujus temporis.*

Est

Est summum portentum
Ex duobus leonibus unum fieri.

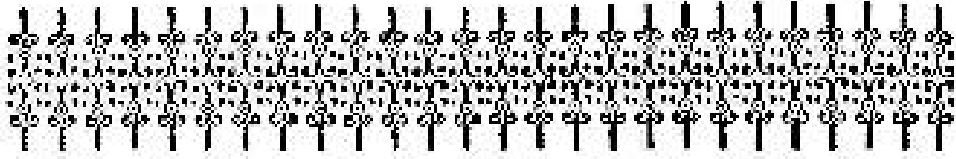
QUARTA FIGVRA.

Spiritus & Anima sunt conjungendi & redigendi
ad corpus suum.

Xx 3

Alexan-

*A Lexander ex Persia scribit
Lupum & canem in hac argilla esse
Educatos, tamen à Philosopho nobis indicatur,
Vtrumque unam habere originem,
Lupum scilicet ab Oriente provenire,
Canem verò ab Occidente ortum suum trahere.
Hi sunt invidia pleni,
Rabiosi, furibundi & prorsus amentes,
Vnus alterum vita privat,
Et ex his maximum venenum oritur.
Sed cùm denuò vita potiuntur,
Tunc revera de se praebent
Summam medicinam, & nobissimam Theriacam
Qualis unquam in terra haberi potest,
Quae recreavit sapientes cujus vis temporis,
Qui Deo gratias agunt eumque laudant.*

Lupus

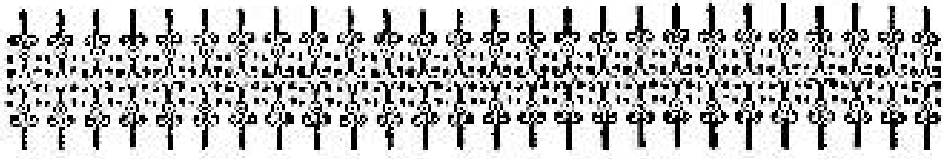
Lupus & Canis sunt in una domo
Postremo tamen ex his unum fit.

QVINTA FIGURA.

Morificatio, & albificatio, corporis conjunctique
cum Anima & Spiritu imbibitio

Horren-

*H Orrendus Draco sylvam incolit
Summè venenosus, huic nihil deest:
Cum videt radios Solis, & lucidum ignem
Tunc diffundit suum venenum & volat tam monstrosè
Vt nullum vivens animal ante illud subsistat,
Vt neque Basilicus ipse ei par sit
Qui illum sapienter occidere norit,
Hic evadet ex omnibus periculis,
Omnes venae & colores in ejus morte augentur.
Et sit ex suo veneno summa medicina.
Suum venenum subito consumit,
Devorat enim propriam venenatam caudam.
Haec omnia in se ipso perficere cogitur.
Et laudabile balsamum inde ex illo fluit,
Hos vires tandem conspicient,
Et mirè omnes sapientes super his gaudebunt.*

Hoc

Hoc verè est magnum miraculum & cita fraus,
In venenoso Dracone summam medicinam in esse.

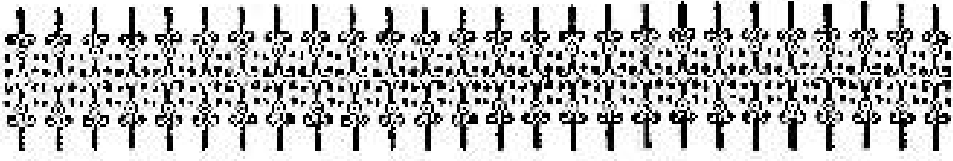
SEXTA FIGVRA.

Mercurius rectè & chymicè præcipitatus vel sublimatus, in
sua propria Aqua resolutus & rursus coa-
gulatus.

Yy

Nidus

*N Idus in sylva reperitur
In quo Hermes suos pullos habet,
Vnus semper conatur volatum,
Alter in nido manere gaudet,
Et alter alterum non dimittit.
Infimus, supremum sic tenet
Ut simul in nido manere cogantur:
Tanquam vir in domo cum sua Coniuge,
Coniugio artissimé copulati.
Hinc gaudemus omni hora
Quod aquilam foeminam hoc via tenuerimus.
Propterea Deum Patrem ut feliciter hoc oremus,*

Duae

Duae aves in sylva nominantur,
Cum tamen saltem una intelligatur.

SEPTIMA FIGURA.

Mercurius saepius sublimatus, tandem figitur, ut non amplius au-
fugere & avolare per vim ignis possit: Toties enim sublima-
tio reiteranda, quo usque fixus fiat.

*R Eperitur in India amoenissima sylva,
In qua duae aves sunt colligatae:
Vna est colore albissimo, altera rubro,
Hae se invicem mordendo interimunt,
Vna alteram devorat, & consumit;
Vtraeque tamen in albas colombas transmutantur.
Ex columba nova nascitur Phoenix,
Quae nigredinem, foetorem & mortem dimisit,
Vt sic novam vitam resumpsit.
Haec vis ipsi à Deo data,
Vt inposterum aeternum vivat, & nunquam moriatur,
Acquisivit nobis divitias, & vitam incolumes;
Vt hoc magna miracula edamus
Vt nobis veri Philosophi manifesté describunt.*

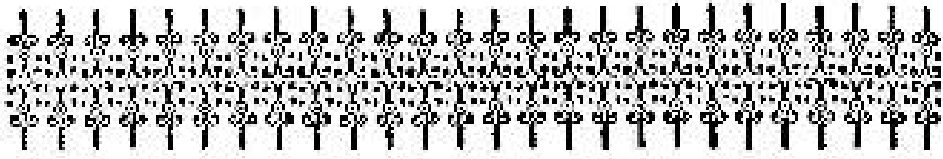
Duae

Duae aves sunt nobiles & magni pretii,
Corpus & Spiritus, alterum consumit.

OCTAVA FIGURA.

Corpus iterum ponatur pro digestionem in simum equinum vel balneum, superfuso suo aere vel spiritu à corpore olim subtracto. Corpus factum est per operationem album, Spiritus verò ruber arte. Entium opus tendit ad perfectionem, praeparaturque sic Lapis Philosophorum. Yy 3 Nunc

*N Vnc audite mirabile factum,
Magna enim vos docebo,
Qualiter Rex se super omne genus efferat,
Et audite quid nobilis sylvarum dominus dicat,
Hostes meos omnes superavi & vici,
Veneno sumque draconem pedibus meis subegi,
Sum Rex eximius & dives in terris,
Me nemo superior natus
Nec artibus, nec natura
Ab omni vivente creatura:
Omnia enim facio quae homo cupit,
Do potestatem, salutem durabilem,
In super & aurum, argentum, gemmas, pretiososque lapillos,
Omnemque medicinam maximam & minimam.
Inprimis enim eram genere ignobili,
Antequam tam sublimi loco natus & constitutus essem.
Et quod ad tantum fastigium de venerim,
Hoc mihi Dei & naturae beneficio datum est.
Quodque ex pessimo sit factum optimum,
Et ad tantum gradum evectum sit
Nempe ad statum regium,
Hinc mihi Hermes nomen sylvarum domini tribuit.*

Domi-

Dominus sylvarum potitus est suo regno,
Et ab infimo ad supremum gradum conscendit.

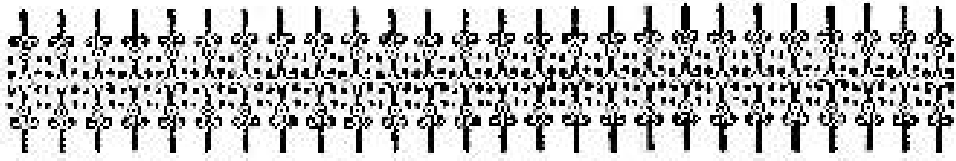
NONA FIGVRA

*Si fortuna volet, fies ex Rhetore Consul.
Si volet haec eadem, fies ex Consule Rhetor.*

Intellige primum Gradum Tincturae verè apparuisse.

Omnes

*O Mnes fabulae haec nobis narrant,
Vt salamandra oriatur ex igne,
In quo suum habeat cibum & vitam.
Quae ipsi natura dedit:
Habit at autem in monte profundo,
Ante quem multi ignes inceduntur
Vnus altero minor,
In quo se Salamandra lavat;
Tertius major, quartus clarissimus omnium:
Hos omnes Salamandra lustrat & in ipsis mundatur:
Hinc ad suam properat foveam
Et in ipso itinere capitur & confoditur,
Ita ut moriatur & vitam cum sanguine emittat.
Hoc quidem ipsi undiquaque in bonum cedit,
Vitam perennem suo sanguine lucratur,
Nec ulla morte post hac perire potest.
Sic sanguis ipsius pretiosissima est medicina in terris,
Et ipsi par non reperitur,
Omnem enim morbum sanguis ejus propellit
In omnibus metallis corporibusq; animalium & hominum.
Hinc Sapientes suam hauserunt Scientiam.
Et per hoc ad coeleste donum per venerunt,
Quod Lapis Philosophorum dicitur,
Cui totius Orbis vires sunt inditae.
Haec nobis Philolophi mera ex benevolentia donant
Vt eorum perpetuo reminiscamur.*

Salamandra vivit in igne,
Ignisque hanc mutavit in optimum colorem.

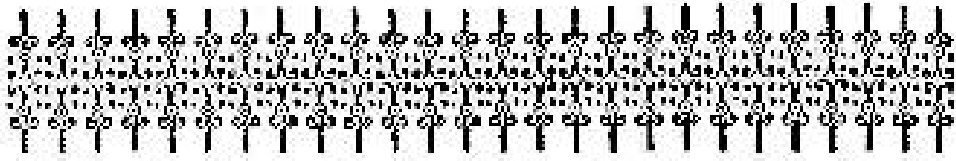
DECIMA FIGURA.

Reiteratio, gradatio & melioratio Tincturae, vel Lapidis
Philosophorum: Augmentatio potius
intelligatur.

Zz

Senex

*S Enex Pater ex Israel venit,
Qui habet unicum tantum filium
Quem diligit ex toto corde:
Huic praescribit dolorem cum dolore
Ac si ductor filium unicum ducere
Quocunque locorum cuperet aut vellet.
Ductor dixit filio his verbis,
Veni huc, ducam te ad omnia loca,
In summum altissimi montis cacumen,
Vt discas omnes mundi scientias;
Vt magnitudinem mundi & maris perspicias,
Et inde magnam voluptatem capias,
Ad summum enim te proveham,
Et usque ad altissimas coeli fores.
Filius verbis ductoris paruit,
Cum ille que simul ascendit.
Thronum coelestem inspexit,
Qui era supra modum splendidus.
His igitur omnibus visis,
Cum gemitibus patris sui memor,
Misertus est magnae miseriae Patris,
Ideo ad sinum ejus reverti constituit.*

Pater,

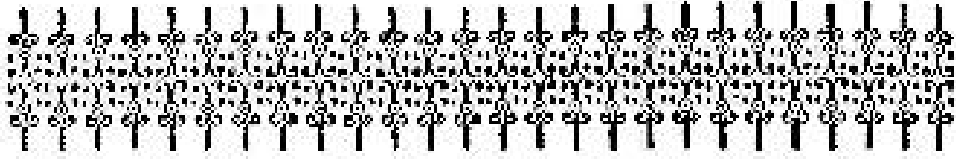
Pater, Filius, cum ductore sibi sunt juncti manibus,
Corpus, Spiritus & Anima, hic subintelligitur,

UNDECIMA FIGURA.

Zz 2

Hic

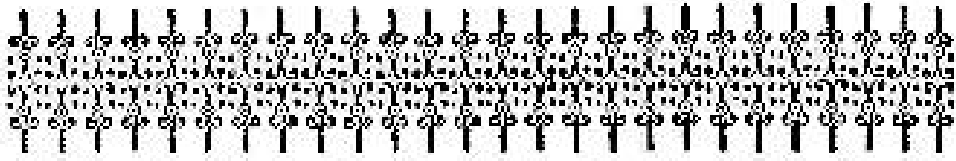
*Hic Filius ductori dicit,
Ad Patrem meum descendam;
Sine me enim nec esse, nec vivere potest:
Me ingeminat crebroque vocat.
Ductor ad Filium dixit,
Non te solum dimittam,
Duxite é sinu Patris;
Igitur te reducam.
Vt & rursus gaudeat, & vivat;
Ipsique dabimus hanc vim,
Surrexerunt igitur sine mora ambo,
Aedesque Patris repetierunt.
Pater venientem Filium cùm vidisset,
Intenta voce clamavit, dicens.*

Alius

Alius mons Indiae in vase jacet,
Quem Spiritus & Anima, utpote filius & dux, con-
scenderunt.

DVODECIMA FIGVRA.

*O Fili te absente mortuus eram,
Simulque in magnum discrimen vitae veneram.
Te praesente revivisco;
Tuus enim reditus hoc mihi confert gaudium.
Cùm verò domum patris ingrederetur filius,
Hunc Pater manibus amplexatur,
Prae nimioque gaudio hunc deglutivit,
Idque proprio sui ipsius ore.
Pater hic prae nimia visudat.*

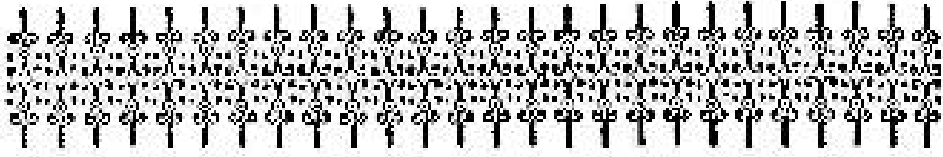
Hic

Hic Pater devorat Filium:
Anima & Spiritus è corpore promanant.

DECIMATERTIA FIGURA.

Hic

*Hic sudat Pater propter Filium.
Simulque Deum intimo corde precatur,
In cujus manu erant omnia,
Qui creat & creavit cuncta,
Vt filium suum ex corpore denuo educat,
Eumque pristina sua vita donet,
Deus precibus annuit,
Patremque decumbere & dormire jubet.
Qui cùm dormiret,
Dimittit Deus coelitus pluviam
In terras per sidera lucida.
Haec pluvia frugifera & argentea erat,
Corpus Patris rigavit & emollivit.
Juva nos Deustandem
Vt gratiam tuam asse quamur.*

Hic

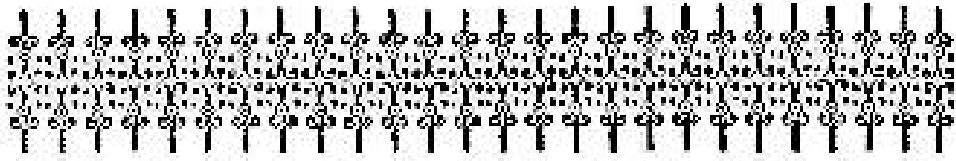
Hic vehementer sudat Pater,
Oleum & recta Tinctura Philosophorum ex eo pro-
manat

DECIMAQUARTA FIGURA.

Aaa

Hic

*Hic dormiens Pater
Totus in Limpidam mutatur aquam,
Et hujus aquae virtute
Bonum conficitur solum,
Simulque novus Pater fortis & pulcher
Quique facit novum Filium,
Hic in Patre semper manet,
Et Pater in Filio:
Sic in rebus diversis
Innumerabiles proferunt fructus,
Qui nullo tempore pereunt,
Nec ulla morte intereunt,
Sed gratia Dei semper manent
Simulque in magnifico regno triumphant
Pater, cum Filio una in sede resident,
Senisque magistri facies
In medio apparet,
Pallio sanguineo vestitus.*

REGI SECVLORVM INVISIBILI, IMMORTALI,
soli Deo fit laus & gloria in secula,
Amen.

Hic

Hic Pater & Filius in unum sunt copulati,
Ut simul in aeternum manent.

DECIMAQVINTA FIGVRA.

